

Xalq oyunları

Mart ilin ən sevimli aylarından biridir. İlk növbədə ona görə ki, bu ay ana təbiət qış yuxusundan oyanır, torpaq cana gəlir, payızda isti ölkələrə uçub gedən köçəri quşlar geri qayıdaraq ağacların budağını quruyub qalan yuvalarını bərpa edir.

“Təbiətin oyanış” ayında çayların buzu da əriyir, arxın kənarlarında kök atmış yarpız, gicitkən baş qaldırır. Zirvəsi bəyaz dağlar baharın gəlişini duyub ağ çalmasını açmağa, yaşıl örpəyə bürünməyə hazırlaşır.

Qaya dibinə sığınmış novruzgülü, bənövşə fəslin gəlişindən xəbər verir. Novruzun təbiətə gətirdiyi oyanış aran yerlərində daha tez hiss olunur.

Deyirlər ki, Novruz bayramı günlərində (hətta çərşənbələr başlayandan) qəmli notlardan uzaq olmaq lazımdır. Bu da folklorumuzdan gəlmədir: dem dəmi gətirər, qəm qəmi. Ağrı-acılarımızı tonqalda yandırırıq ki, yeni baharımız, yazımız xoş əhval-ruhiyyə gətirsin, şadlıq və sevincli günlər qədəm basın həyatımıza.

Xalq arasında çox qədimdən yaranan “Motal-motal”, “Qurd basdı”, “Çövkən”, “Cızıq turnası”, “Gizlənpaç” (gizlən, qaç), “Oğru-oğru”, “Şuma qəder”, “Aşıq-aşıq”, “Qoz-qoz”, “Pul-pula”, “Zorxana”, “Sino”, “Mil”, “Qəpəq”, “Fincan-fincan”, “Bənövşə”, “Dirəldöymə”, “Çalabaşı”, “Yelləncək”, “Maraloyunu”, “Kilimarası” və s. oyunlarında həm uşaqlar, həm də böyükər həvəslə iştirak edərlər.

Novruz bayramından söhbət açan bəzi tədqiqatçılar “Kosa-kosa”, “Kəndirbaz”, “Sim pəhləvan”, “Masqara”, “Gözübəğlica”, “Cıdır” tamaşaları, qələncə oynatmaq, kəmənd atmaq, qurşaq tutmaq, daş qaldırmaq, at çapmaq və s. kütləvi əyləncəli oyunların bayramla əlaqədar keçirildiyini deyirlər. Sadaladığımız xalq oyunları zaman-zaman yol keçərək bu günümüzədək gəlib çatıb.

Novruz bayramında həmçinin gülüş yarışları təşkil edilir, meydanlarda yallılar oynanılır, kəndirbazlar tamaşalar göstərirlər, mahnılar oxunur, aşıqlar dəyişirlər...

“Maraloyunu” ilə “Kilimarası” folklor oyunlarının günümüzədək gəlib çıxması, Kəlbəcərdə dünyaya göz açmış Mehralı babanın adı ilə bağlı olub. Ondan da öncə bu xalq oyunlarının mahir ifaçıları var imiş. “Kitabi-Dədə Qorqud”

dastanlarında adı çəkilən hər iki xalq oyununu - Süleyman Süleymanov və qardaşı Şəfaqət Süleymanov, eləcə də onların övladları sevrə-sevrə yaşatmaqdadırlar. Bu qədim xalq oyunlarını sonralar Rövşən Vəlioğlu da öz məharət və qabiliyyəti ilə nəinki respublika miqyaslı, həmçinin beynəlxalq və dünya əhəmiyyətli festivallarda nümayiş etdirib, yüksək mükafatlara və diplomlara layiq görülüb. “Maraloyunu”nun əfsanə əsasında yaranması barədə R.Vəlioğlu belə deyir: “Zurnaçılar dəstəsi qara zurnada elə ifa edirlər ki, maral ayaq saxlayıb bu həzin musiqini dinləməkdən doymur. Boylana-boylana qalan maralın hərəkətləri onun oynadığını göstərir. Maral yerə yataaraq başını o yan-bu yana əyməklə sanki nazlanır və musiqinin ritmi ilə səsin haradan gəlməsini axtarır. Bu oyunu nümayiş etdirmək üçün maral derisi geyinmiş oyunçudan məharət tələb olunur. O, dizləri üstə iməkləməli, əlləri ilə maralın baş-boyun hissəsini oynatmalıdır. Bu, o qədər də asan deyil, çünki nəfəs almaq üçün açıq yer olmur”.

“Kilimarası” isə bundan bir qədər fərqli oyundur. Bu, zurnaçılar dəstəsinin ifası altında bir aktyorun gəlcik oyununun nümayişidir. İki nəfərin diz üstə oturaraq tutduğu kilimin arxasında aktyorun yerə uzanaraq məzhəkə çıxarmasıdır. Kuklaların biri kişi, o birisi qadın olur. Xalq havalarının birinə oynayan kukla milli rəqsləri məharətlə ifa etməlidir. Bu, kilimin arxasındakı aktyorun ayaq və əl barmaqlarını necə oynatmaq məharətindən asılıdır. Burada milli kolorit əsas götürülür. Mey-

dan tamaşalarının yadigarı olan bu xalq oyunları “Kosa-kosa” kimi komediya janrına aid olmasa da, dramatik də deyil. Bu oyunlar milli teatrımızın tarixinin qədimliyini, mədəniyyətinin isə zənginliyini quruyub saxlayır.

80 yaşlı kəlbəcərli Kəlik Əliyeva deyir ki, Novruz bayramına yalnız aşıq və folklorçularımız deyil, hər bir kəlbəcərli hazırlayırdı. Qonşuların və qohumların, eləcə də kəsülülərin bir-birinin evinə ayaq açması birliyin göstəricisi sayılır. Bayram günlərində kəsülülər barışmalı, kimsə qanıqara olmamalıdır, xoş sözlər danışmalıdır. Çünki qapının arxasında “bəxtinə çıxan sözlər”i səbirsizliklə, təlaş və həyəcanla gözləyən olur.

Qədəmləri uğurlu, bərəkət sovuqlı olsun Novruz bayramının. Hər diləkdən bir mətəb hasil olur, deyirlər. Qoy buildi Novruz yurd nisgillərə sadəcə təşəlli deyil, xoş ovqat gətirsin, ümidləri cü-cüertsin...

Məhəmməd NƏRİMANOĞLU,
Ağəli MƏMMƏDOV (foto),
“Azərbaycan”